

proti propuštění z práce podle § 22 odst. 2 zák. o záv. výborech, pak jistě utrpěli by újmu, kterou nebylo by lze v případě příznivého vyřízení jejich stížnosti na nss již odčinit.

Č. 10.820.

Zaměstnanci veřejní (Podk. Rus): Státní zaměstnanec nemá nároku na výchovné na adoptované dítě (§ 144 zák. č. 103/26), jsou-li rodiče dítěte k jeho výživě schopni.

(Nález ze dne 2. listopadu 1933 č. 17.924.)

Věc: Štěpán Cz. ve F. proti ministerstvu vnitra o výchovné

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Rozhodnutím z 8. ledna 1930 zamítl zem. úřad v Užhorodě st-lovu žádost z 20. listopadu 1929 za přiznání výchovného na adoptovanou jím Olgu Sz., ježto není splněna podmínka posl. věty odst. 4 § 144 plat. zák., neboť provedeným šetřením bylo zjištěno, že adoptované dítě Olga má rodiče, tudíž osoby podle platných předpisů k výživě povinné a též k výživě schopné. Nař. rozhodnutím zamítlo min. vnitra odvolání st-lovo na rozhodnutí to podané z těchto důvodů: »Odvolatelská námitka, že rodiče jím adoptovaného dítěte nejsou schopni k jeho výživě, neodpovídá skutečnosti, neboť šetřením provedeným koncem roku 1929 se zjistilo, že otec téhož dítěte Ignác Sz. má jakožto řeckokatolický farář v D. měsíční plat od státu 1.050 Kč a požívá bezplatně cca 43 kat. jiter pozemků. Kromě toho též matka jmenovaného dítěte jest výdělečně činná a má jako státní učitelka měsíční příjem 1.016.50 Kč. Z vyličených majetkových poměrů dá se předpokládati, že řeckokatolický farář Ignác Sz. se svou manželkou jsou schopni k výživě všech svých dětí a tudíž i k výživě svého dítěte Olgy ve smyslu poslední věty odst. 4 § 144 plat. zák. Okolnost, že se odvolatel sám stará fakticky o výživu adoptované dcery, jest pro posouzení otázky jeho nároku na výchovné irelevantní.«

O stížnosti na rozhodnutí to podané uvážil nss:

Stížnost dovozuje především, že již okolnost sama o sobě, že st-l adoptované jím děcko Olga Cz. resp. Sz. od 3. roku jejího věku u sebe vychovává, živí a nyní na studiích vydržuje, odůvodňuje nárok jeho na poskytnutí výchovného na dítě to podle § 144 zák. č. 103/26, neboť st-l jakožto adoptivní otec jest v první řadě po zákonu povolán, aby dítě to živil, vychovával a vzdělával a podle § 144 odst. 4 cit. zák. výchovné patří otci pro dítě, které nesdílí společné domácnosti a jest vychováváno mimo domov, při čemž nelze činiti rozdíl mezi dětmi vlastními a adoptovanými.

Nss nemohl sdíleti stanovisko stížnosti.

Podle § 144 odst. 1 zák. č. 103/26 přísluší výchovné s omezeními v dalších odstavcích uvedenými na vlastní, nevlastní neb adoptované děti, které jsou nezaopatřeny a mají čsl. státní občanství. Podle ustanovení poslední věty odst. 4 cit. paragrafu na děti nevlastní neb adoptované přísluší výchovné jen, není-li tu jiné osoby podle platných předpisů k výživě povinné a schopné.

Byl tedy tímto ustanovením zákona nárok na poskytnutí výchovného na děti adoptované výslovně omezen tím, že není zde jiné osoby, podle platných předpisů k výživě jich povinné a schopné, a není proto správným stanovisko stížnosti, že zákon nečiní v tomto směru rozdílu mezi dětmi vlastními a adoptovanými, resp. že k založení nároku toho stačí již pouhé faktum, že adoptivní otec výlučně sám adoptované dítě živí, vychovává, resp. na výživu a výchovu děcka, které nežije ve společné domácnosti s ním, přispívá. Dovožuje-li dále stížnost, že vlastní rodiče Olgy Cz. nejsou po adopci st-lem již povinni, o dítě se starati, jest názor tento mylný, uváží-li se, že podle práva na Slov. platného (§ 183 o. z. o.) adoptující jest sice povinen, vydržovati adoptovaného, leč vedle toho zůstává v podpůrné platnosti i vydržovací povinnost pokrevních rodičů, stanovená § 11 zák. čl. XX:1877 (srov. Roučkovy vydání obecného zákoníku obč. § 183 a výklad k němu ležatým tiskem, § 139 a výklad k němu týžž písmem, pak str. 414 Fajnor-Zátarecký »Nástin soukromého práva, platného na Slov. a Podk. Rusi«). — — — — —

Č. 10.821.

Zaměstnanci veřejní: * Nároku obecního úředníka na ponechání správcovského přídatku jako zvláštní výhody podle ustanovení § 41 odst. 3 zák. o obec. úřednících č. 443/19 nebrání okolnost, že úředníku byla v jiných směrech poskytnuta platová úprava výhodnější, než jakou mu zaručují předpisy cit. zák.

(Nález ze dne 2. listopadu 1933 č. 17.979.)

Věc: Obec města M. proti zemskému úřadu v Brně (za zúč. Ing. Karla Cz. adv. Dr. Fr. Kačer z Prahy) o správcovský přídatek Ing. Karla Cz.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Proti úpravě služebních příjmů podle zák. č. 443/19, provedené usnesením správní komise města M. ze 6. května a 25. května 1920 podal inž. Karel Cz., ředitel měst. stav. úřadu v M., rozklad event. rekurs z 30. listopadu 1920, v němž namítal, že dosavadní 25%ní správcovský přídatek, kterýž mu přísluší podle § 13 stanov pro organizaci měst. úřadů a úpravy příjmů měst. úředníků a sluhů č. 3428/1912, byl mu neprávem přiznán pouze ve výši 10% ze základního služného včetně trienálek a kvinkvenálek místo ve výši 25%, neboť měl mu býti v této výši ponechán jako zvláštní výhoda ve smyslu ustanovení § 41 odst. 3 zák. č. 443/19.

Předkládajíc tento rekurs mor. zv. uvedla správní komise města M. ve zprávě z 8. dubna 1921, že usnesením jejím ze 6. května pokud se týče 25. května 1920 byly upraveny služební a hmotné poměry úředníků obce M. podle zák. č. 443/19. Měst. úředníci byli zařazeni podle tohoto zák. s tou výhodou, že základní plat byl jim přiznán o 2 stupně výše než je zákonem určeno. Správní komise poskytla dále měst. úředníkům 2 další postupy a to dvě 10% kvinkvenálky po dosažení 24. služebního